

Arrest

nr. 346 229 van 6 mei 2026
in de zaak RvV X / XI

Inzake: X
wettelijk vertegenwoordigd door zijn moeder X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat J. RICHIR
Rue Patenier 52
5000 NAMUR

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Georgische nationaliteit te zijn en die wettelijk vertegenwoordigd wordt door zijn moeder X, op 10 november 2025 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 28 oktober 2025.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 19 februari 2026, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 25 maart 2026, datum waarop de zaak op tegensprekelijke wijze werd uitgesteld naar de terechtzitting van 22 april 2026.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken V. SERBRUYNS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij, haar moeder en advocaat A. HAEGEMAN *loco* advocaat J. RICHIR.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die verklaart van Georgische nationaliteit te zijn, komt volgens zijn verklaringen België binnen op 4 mei 2022 samen met zijn moeder, zijn broers en de partner van zijn moeder. Op 5 mei 2022 verzoekt verzoekers moeder (samen met haar partner) om internationale bescherming; verzoek dat op basis van artikel 57/1, § 1, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) vermoed wordt ook in verzoekers naam, als vergezellende minderjarige, te zijn ingediend.

Op 22 mei 2023 beslist de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) tot de kennelijke ongegrondheid van het verzoek om internationale bescherming van verzoekers moeder en wordt internationale bescherming geweigerd. Bij arrest nr. X van 21 juni 2024 bevestigt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) dat haar de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus dient te worden geweigerd. Hiertegen wordt geen cassatieberoep ingesteld.

1.2. Op 16 juli 2024 dient verzoekers moeder in hoofde van verzoekers broer een verzoek om internationale bescherming in. Op 8 oktober 2024 neemt de commissaris-generaal een beslissing houdende niet-ontvankelijk verzoek (minderjarige). Het tegen deze beslissing ingestelde beroep wordt door de Raad verworpen bij arrest nr. X van 7 maart 2025.

1.3. Op 26 maart 2025 dient verzoekers moeder in hoofde van verzoeker een verzoek om internationale bescherming in. Op 28 oktober 2025 neemt de commissaris-generaal een beslissing houdende niet-ontvankelijk verzoek (minderjarige). Dit is de thans bestreden beslissing, die de dezelfde dag aan verzoeker aangetekend wordt verzonden en die luidt als volgt:

“(…)

A. Feitenrelaas

Volgens je verklaringen en de informatie in jouw dossier heb je de Georgische nationaliteit en ben je christen orthodox. Je werd geboren op 12 maart 2016 in Tbilisi, waar je ook eerst opgroeide.

Je hebt je land van herkomst verlaten toen je drie jaar oud was en je was net zes jaar toen je aankwam in België. Je reisde samen met moeder B., M. (CGVS xx/xxxxxx, DVZ x.xxx.xxx) en je broers S., D. (CGVS xx/xxxxx, DVZ x.xxx.xxx) en Z., D. (DVZ x.xxx.xxx). Jullie werden ook vergezeld door de partner van je moeder, Z., G. (CGVS xx/xxxxx, DVZ x.xxx.xxx).

Op 5 mei 2022 dienden je moeder en haar partner een verzoek om internationale bescherming in dat op basis van artikel 57/1, §1 van de wet van 15 december 1980 ook in jouw naam als vergezellende minderjarige werd ingediend. Ze ontvingen een beslissing tot verzoek kennelijk ongegrond op 22 mei 2023. Op 5 juni 2023 dienden je moeder en haar partner beroep in tegen deze beslissingen bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV), die op 21 juni 2024 de beslissingen van het CGVS bevestigde. De beslissingen in het kader van hun verzoeken zijn bijgevolg eindbeslissingen in de zin van artikel 1, §1, 19° van de wet van 15 december 1980.

Op 26 maart 2025 diende je in eigen naam een verzoek om internationale bescherming in als begeleide minderjarige. In het kader van je verzoek verklaar je dat je vader in het verleden heel vaak ruzie maakte met jou, je broer en je moeder. Ook sinds jullie aankomst in België, probeert hij te weten te komen waar jullie verblijven en dreigt hij ermee jullie te vermoorden. Je wil ook liever in België blijven omdat je hier veel vrienden hebt, hier naar school gaat, de Belgische steden en gebouwen mooi vindt en je ook vrijetijdsactiviteiten hebt waar je erg van geniet.

Ter staving van je verzoek leg je volgende documenten neer: een USB-stick met foto's over je medische toestand en een medisch attest (origineel).

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal (CGVS) op grond van het geheel van de gegevens in je administratief dossier, van oordeel is dat er in jouw hoofde, als niet-begeleide minderjarige, bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er je in het kader van de behandeling van je verzoek door het Commissariaat-generaal steunmaatregelen verleend. Meer bepaald werd het persoonlijk onderhoud afgenomen door een gespecialiseerde protection officer, die binnen de diensten van het Commissariaat-generaal een specifieke opleiding volgde om minderjarigen op een professionele en verantwoorde manier te benaderen, in het bijzijn van je advocaat, die gedurende het volledige onderhoud aanwezig was.

Verder blijkt uit jouw dossier en de verklaringen van jouw moeder (Vragenlijst CGVS, vraag 8) dat je schildklierproblemen hebt. Het attest van jouw dokter vermeldt ook nog dat je regelmatig last hebt van een ontsteking van de bovenste luchtwegen en stress omwille van je gezondheidsproblemen. Uit het verloop van het persoonlijk onderhoud blijkt evenwel niet dat je gezondheid voor problemen heeft gezorgd - zo was je in staat de vragen te beantwoorden en gaf je zelf geen blijk van moeilijkheden hieromtrent. Er drongen zich dan ook geen verdere steunmaatregelen op.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat jouw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat je kunt voldoen aan jouw verplichtingen.

Artikel 57/6, §3, 6° van de wet van 15 december 1980 bepaalt dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen een verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk kan verklaren wanneer de minderjarige vreemdeling geen eigen feiten aanhaalt die een afzonderlijk verzoek rechtvaardigen, nadat er een eindbeslissing werd genomen over een verzoek om internationale bescherming dat in zijn naam werd ingediend overeenkomstig artikel 57/1, 1, eerste lid. In het tegengestelde geval neemt de commissaris-generaal een beslissing waarin hij besluit dat het verzoek ontvankelijk is.

Je verklaarde dat je je vader vreest in Georgië, omdat hij in het verleden vaak ruzie maakte met jou, je moeder en je broer, alsook omdat hij nog altijd belt naar jullie. Tijdens deze telefoontjes probeert hij te weten te komen wat jullie adres is en hij dreigt ermee om jullie te vermoorden (NPO, p. 5-7). Hiermee verwees je derhalve naar de asielmotieven die eerder al door jouw moeder werden uiteengezet.

Er dient in dit verband herhaald te worden dat inzake de verzoeken van je moeder en haar partner door het CGVS een beslissing tot verzoek kennelijk ongegrond werd genomen en de RvV de beslissingen van het CGVS bevestigde naar aanleiding van hun beroepen. De beslissingen in het kader van deze verzoeken om internationale bescherming zijn bijgevolg definitief in de zin van artikel 1, §1, 19° van de wet van 15 december 1980. Voor een uitgebreide weergave van de elementen op basis waarvan de beslissingen van jouw moeder en haar partner werden genomen, wordt verwezen naar hun beslissingen, waarvan een kopie werd toegevoegd aan je administratief dossier.

Verder verklaarde je dat je in België wilt blijven omdat je hier veel vrienden hebt, omdat je hier naar school gaat, omdat je de Belgische gebouwen en steden mooi vindt, alsook heb je hier vrijetijdsactiviteiten waar je van geniet (NPO, p. 5-6). In Georgië zou je het moeilijk hebben omdat je slechts een beetje kan schrijven en lezen in het Georgisch (NPO, p. 7).

Het gegeven dat je in België al relatief goed bent geïntegreerd en je je opnieuw zou moeten aanpassen aan het leven in Georgië kan evenwel niet worden gelijkgesteld met vervolging in de zin van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, noch met ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980. Niets wijst er namelijk op dat jouw leven, vrijheid of fysieke integriteit in jouw land van herkomst bedreigd zou worden door een vervolgingsactor in de zin van artikel 48/5, §1 van de wet van 15 december 1980. Je hebt ook nog een netwerk in Georgië dat jou kan bijstaan indien je zou moeten terugkeren naar Georgië (NPO, p. 5 & 7).

Op vlak van het medisch attest en de USB-stick met materiaal over je medische toestand die je indiende, kan worden opgemerkt dat je dit zelf niet vermeldde als reden waarom je in België wil blijven en/niet kan terugkeren naar Georgië. Hoe dan ook houden jouw medische problemen – je valt soms flauw, je hebt soms hoofdpijn en je wordt misselijk als je chocolade eet (NPO, p. 7); je hebt schildklierproblemen en vaak last van een ontsteking van de bovenste luchtwegen (zie attest) – geen verband met de criteria zoals bepaald bij artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch met de criteria vermeld in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet inzake subsidiaire bescherming. Je dient je voor de beoordeling van deze medische elementen te richten tot de geëigende procedure. Dit is een aanvraag voor een machtiging tot verblijf te richten aan de staatssecretaris of zijn gemachtigde op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980.

Rekening houdend met wat voorafgaat, blijkt dat je geen eigen elementen hebt aangehaald die een afzonderlijk verzoek voor jou rechtvaardigen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk op basis van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Minister van Asiel en Migratie op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast.

(...)”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Het verzoekschrift

2.1.1. In een enig middel beroept verzoeker zich op de schending van artikel 1 “*en volgende*” van het Internationaal Verdrag betreffende de Status van Vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (hierna: het Verdrag van Genève), van artikel 1, tweede lid, van het protocol betreffende de status van vluchtelingen van 31 januari 1967, van artikel 3 van het Internationaal verdrag inzake de Rechten van het Kind, ondertekend te New York op 20 november 1989 (hierna: het Kinderrechtenverdrag), van artikel 24 van het Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie (hierna: het Handvest), van de artikelen 2 en 4 van de richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming (herschikking) (hierna: de richtlijn 2011/95/EU), van de artikelen 48/3, 48/4, 48/5, 48/6, 57/6, § 3, en 62 van de Vreemdelingenwet en van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen.

In een eerste middelonderdeel gaat verzoeker in op zijn negenjarige (lees: tienjarige) leeftijd. Ten eerste betoogt hij dat uit verschillende rechtsregels volgt dat een administratieve rechtshandeling aangepast moet worden zodat deze leesbaar is voor de geadresseerde. Hij meent dat er geen twijfel is dat de bestreden beslissing in haar huidige vorm totaal onbegrijpelijk is voor een kind van negen (lees: tien) jaar. Ten tweede, wat betreft het recht op een eerlijk proces, stelt verzoeker dat elk kind op aangepaste wijze moet worden gehoord en dat dit *in casu* het geval is. Ten derde oppert verzoeker dat er door zijn minderjarigheid een bijzondere voorzichtigheid dient te worden gehanteerd wat betreft de beoordeling van verzoeken om internationale bescherming en de bewijslast. Onder verwijzing naar verschillende wetsbepalingen, richtlijnen van UNHCR en rechtspraak van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad), oppert hij dat er rekening dient te worden gehouden met de kwetsbaarheid van minderjarigen en de moeilijkheden die zij ondervinden bij het verwoorden van hun verhaal en dat het voordeel van de twijfel daarom in ruime zin moet worden geïnterpreteerd. Hij vervolgt dat er in de bestreden beslissing wel wordt verwezen naar zijn minderjarigheid bij het bespreken van de steunmaatregelen die worden voorzien en dat er op algemene en abstracte wijze wordt gesteld dat bij de beoordeling van zijn verklaringen rekening werd gehouden met zijn jeugdige leeftijd, maar dat er verder in de bestreden beslissing op geen enkel punt wordt ingegaan hierop. Hij voegt hieraan toe dat er nergens melding wordt gemaakt van zijn minderjarigheid als reden voor de aanpassing door de verwerende partij van haar verwachtingen. Hierdoor stelt de verwerende partij, aldus verzoeker, conventionele verwachtingen voor volwassenen tegenover een minderjarige die zich in een fundamenteel andere situatie bevindt. Ook meent hij dat op basis van het feit dat hij minderjarig was ten tijde van de problemen moet worden besloten dat het normaal en logisch is dat hij geen precieze en samenhangende herinneringen kan voorleggen, maar dat zijn relaas in het algemeen geloofwaardig is. Ten slotte gaat verzoeker in op het hoger belang van het kind. Na een theoretische uiteenzetting in dit verband, oppert hij dat de verwerende partij in zijn geval geen rekening houdt met het hoger belang van het kind. Hoewel wel rekening gehouden wordt met zijn minderjarigheid bij de beoordeling van de bijzondere procedurele noden, maakt de verwerende partij immers op geen enkel ander moment melding hiervan. Ook kan hij niet begrijpen hoe de verwerende partij kan oordelen dat het in zijn belang is om hem geen internationale bescherming te verlenen, terwijl zijn belangrijkste vervolger, zijn vader, zich in het land van herkomst bevindt en hij sinds zijn zes jaar in België verblijft. De verwerende partij had, aldus verzoeker, toelichting moeten geven in dit verband en moeten aantonen hoe de bestreden beslissing rekening hield met zijn belang.

In een tweede middendeel benadrukt verzoeker dat Georgië sinds juli 2023 niet langer is opgenomen in de lijst van veilige landen van herkomst. Hij verduidelijkt dat de commissaris-generaal er aldus niet langer van kan uitgaan dat de Georgische autoriteiten de bevolking kunnen beschermen en al helemaal niet in geval van corruptie. Hij voegt hieraan toe dat corruptie een groot probleem blijft in Georgië, samen met de gevaren van het uiten van een afwijkende politieke mening, hetgeen één van de redenen vormt voor de vertraging van de toetreding van het land tot de Europese Unie. Wat dit toetredingsproces betreft, stelt verzoeker nog dat dit in juni 2024 werd geblokkeerd door de goedkeuring van de controversiële wet over buitenlandse invloed. Hij hekelt dat de commissaris-generaal desalniettemin nog steeds alle verzoeken om internationale bescherming van Georgiërs behandelt alsof Georgië wel nog een veilig land van herkomst is. Dit is des te problematisch bij verzoeker, wiens aangevoerde angsten zeer ernstig zijn, met name fysiek en psychisch geweld door een volledig mishandelende en intimiderende vader. Hij vervolgt dat de verwerende partij tegenover deze vrees slechts in enkele regels heeft aangegeven dat de Georgische autoriteiten in staat zijn de bescherming van slachtoffers van huiselijk geweld te waarborgen. Volgens hem gaat de verwerende partij in haar analyse geenszins in op zijn vrees en beperkt zij zich tot het stellen dat dit om dezelfde vrees gaat als de vrees die zijn moeder aanhaalde in het kader van haar beschermingsverzoek. Hij benadrukt andermaal dat er geen rekening wordt gehouden met het feit dat zijn belangrijkste vervolger zijn vader is en dat hij zich in Georgië bevindt. Hij besluit dat de verwerende partij geen informatie verstrekt over de eerbiediging van de rechten van het kind in Georgië en over de daadwerkelijke bescherming daarvan.

2.1.2. Op basis van hetgeen voorafgaat, vraagt verzoeker de Raad om de bestreden beslissing te hervormen en hem de vluchtelingenstatus, dan wel de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen en in uiterst ondergeschikte orde om de bestreden beslissing te vernietigen en het dossier naar het commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het commissariaat-generaal) terug te sturen voor bijkomend onderzoek.

2.2. Stukken

2.2.1. Verzoeker voegt ter staving van zijn betoog geen bijkomende stukken bij zijn verzoekschrift.

2.2.2. Verzoeker maakt op 24 maart 2026, overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid, van de Vreemdelingenwet, een aanvullende nota over aan de Raad, met daarbij gevoegd volgende stukken:

- klacht ingediend door zijn moeder (stuk 1);
- onbeantwoord gebleven e-mail moeder aan Georgische autoriteiten (met beëdigde vertaling) (stuk 2);
- *screenshot* Messenger-profiel van de rechercheur die de zaak van zijn moeder tegen zijn vader behandelt (stuk 3);
- *screenshot* Messenger-gesprek tussen de rechercheur en zijn moeder (met beëdigde vertaling) (stuk 4);
- beëdigde vertaling videogesprek tussen verzoeker, zijn broer en hun vader gefilmd door hun moeder (stuk 5).

2.2.3. Verzoeker legt op de terechtzitting van 25 maart 2026, overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid, van de Vreemdelingenwet, een aanvullende nota neer, met daarbij gevoegd een schoolattest waaruit blijkt dat verzoeker van 24 maart 2026 tot en met 27 maart 2026 op schooluitstap is.

2.3. Beoordeling van het beroep

2.3.1. De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoeker daarop.

2.3.2. Luidens artikel 39/69, § 1, tweede lid, 4°, van de Vreemdelingenwet moet een verzoekschrift op straffe van nietigheid *“een uiteenzetting van de feiten en middelen bevatten die ter ondersteuning van het beroep worden ingeroepen”*. Onder *“middel”* wordt begrepen *“een voldoende duidelijke omschrijving van de door de bestreden beslissing[en] overtreden rechtsregel of rechtsprincipe en van de wijze waarop die rechtsregel of dat rechtsprincipe door de bestreden beslissing[en] wordt geschonden”* (RvS 22 januari 2010, nr. 199.798).

De artikelen 2 en 4 van de richtlijn 2011/95/EU zijn omgezet in de Vreemdelingenwet. Na de omzetting van een richtlijn kunnen particulieren slechts op dienstige wijze een beroep doen op de bepalingen van de richtlijn indien de nationale omzettingsmaatregelen niet correct of toereikend zijn (HvJ 4 december 1997, C-253/96 tot en met C-258/96, Kampelmann, punt 42; zie tevens: HvJ 3 december 1992, C-140/91, C-141/91, C-278/91 en C-279/91, Suffriti, punt 13, en RvS 2 april 2003, nr. 117.877). Verzoeker toont dit *in casu* evenwel niet aan. Hij kan derhalve de schending van deze artikelen niet op ontvankelijke wijze aanvoeren.

Verzoeker werkt evenmin uit welke van de bepalingen in artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet door de verwerende partij zou(den) zijn geschonden. Voorts geeft hij niet concreet aan waaruit deze schending zou bestaan. Bijgevolg wordt deze schending ook niet op dienstige wijze aangevoerd.

Verder beroept verzoeker zich op een schending van de artikelen volgend op artikel 1 van het Verdrag van Genève, maar verduidelijkt hij niet *in concreto* welke specifieke bepalingen door de bestreden beslissing geschonden zouden zijn, noch op welke wijze deze geschonden zouden zijn.

Voor zover verzoeker in de ontwikkeling van zijn middel verwijst naar artikel 14, derde lid, d), van het BuPo-verdrag, wijst de Raad erop dat deze bepaling betrekking heeft op rechtbanken en rechterlijke instanties en op minimumgaranties bij het bepalen van de gegrondheid van een tegen de betrokkene ingestelde strafvervolgung, zodat niet wordt ingezien – en verzoeker licht niet toe – op welke wijze deze bepaling geschonden kan worden door de commissaris-generaal, die een administratieve overheid is, in een procedure tot het bekomen van internationale bescherming.

2.3.3. Waar verzoeker verwijst naar “*de belangen van het kind*” en verschillende verdrags- en wetsbepalingen waarin dit principe verankerd is, waaronder artikel 24 van het Handvest en artikel 3 van het Kinderrechtenverdrag, beaamt de Raad dat het hoger belang van het kind een doorslaggevende overweging vormt tijdens het onderzoek van het verzoek om internationale bescherming van een minderjarige, zoals artikel 57/1, § 4, van de Vreemdelingenwet voorschrijft. Anderzijds mag niet worden vergeten dat het de commissaris-generaal, en ook de Raad, in het kader van het asielcontentieux enkel toekomt inhoudelijk na te gaan of een vreemdeling voldoet aan de voorwaarden, bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, opdat hem of haar de status van vluchteling of de subsidiaire beschermingsstatus kan worden toegekend. *In casu* komt hierbij nog de vereiste dat de commissaris-generaal, conform artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6°, van de Vreemdelingenwet, eerst moet nagaan of hij het beschermingsverzoek van de minderjarige verzoeker al dan niet ontvankelijk kan verklaren. De commissaris-generaal en de Raad zouden hun bevoegdheid te buiten gaan mochten zij een vreemdeling die niet voldoet aan de voorwaarden van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet of aan de ontvankelijkheidsvoorwaarde in artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6°, van de Vreemdelingenwet toch als vluchteling erkennen of de subsidiaire beschermingsstatus toekennen. In het kader van een beschermingsverzoek, *quod in casu*, dient de afweging van het belang van de minderjarige vreemdeling dan ook enkel te worden beoordeeld binnen de definitie van vluchteling en de voorwaarden voor subsidiaire bescherming alsook binnen de ontvankelijkheidsvoorwaarde gesteld in artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6°, van de Vreemdelingenwet. Het beginsel van het “*belang van het kind*” is in die zin in het specifieke kader van het zogenaamde asielcontentieux dan ook beperkt, zoals ook de Raad van State aanhaalde in zijn arrest nr. 223.630 van 29 mei 2013. Het recht van het kind om in aanmerking te komen voor internationale bescherming (samen met of onafhankelijk van zijn ouders), zoals ook vermeld in artikel 22 van het Kinderrechtenverdrag, vloeit niet voort uit het kind-zijn als dusdanig, maar een kind heeft, net als ieder ander, het recht om in aanmerking te komen als hij of zij voldoet aan de insluitingscriteria.

Verder wijst de Raad erop dat blijkt dat de commissaris-generaal rekening heeft gehouden met de minderjarigheid van verzoeker en in een aangepaste behandeling van zijn verzoek om internationale bescherming heeft voorzien (zie ook overweging 2.3.5.). Zo werd het persoonlijk onderhoud van verzoeker afgenomen door een gespecialiseerde *protection officer*, die binnen de diensten van het commissariaat-generaal een speciale opleiding kreeg om minderjarigen op een professionele en verantwoorde manier te benaderen en die daarbij de nodige zorgvuldigheid aan de dag heeft gelegd. Na lezing van de notities van het persoonlijk onderhoud oordeelt de Raad dat de betrokken *protection officer* tijdens het persoonlijk onderhoud voldoende oog had voor de jeugdige leeftijd, maturiteit en kwetsbaarheid van verzoeker. Tevens stelt de Raad vast dat noch uit de notities van het persoonlijk onderhoud, noch uit de bestreden beslissing blijkt dat ten aanzien van verzoeker, gelet op zijn profiel, onredelijke verwachtingen werden gesteld. Zo kan niet blijken, en verzoeker toont ook niet aan, dat onvoldoende rekening zou zijn gehouden met zijn minderjarigheid, leeftijd en graad van maturiteit en ontwikkeling op dat ogenblik. Uit de notities van het persoonlijk onderhoud en de bestreden beslissing blijkt verder dat rekening werd gehouden met verzoekers persoonlijke achtergrond. In de notities van het persoonlijk onderhoud kan worden gelezen dat de *protection officer* herhaaldelijk open vragen heeft gesteld die verzoeker toelieten om verklaringen af te leggen over wat hem zou zijn overkomen. Verder blijkt uit de notities van het persoonlijk onderhoud dat verzoeker in het algemeen de vragen begreep en erop kon antwoorden. Verzoeker gaf op het einde van het persoonlijk onderhoud ook zelf aan alle vragen alsook de tolk goed begrepen te hebben en had zelf geen verdere vragen (administratief dossier, notities van het persoonlijk onderhoud, p. 7). Er was ook bijstand van een tolk Georgisch en verzoekers advocaat was aanwezig en kon opmerkingen geven. In het verzoekschrift wordt dan wel aangegeven dat verzoekers recht om te worden gehoord, zoals dit volgt uit artikel 12 van het Kinderrechtenverdrag en artikel 24 van het Handvest, is geschonden, doch dit blijkt niet uit het administratief dossier en wordt ook niet op overtuigende wijze onderbouwd en geconcretiseerd. Verder blijkt dat de commissaris-generaal in de bestreden beslissing de Minister van Asiel en Migratie erop gewezen heeft dat verzoeker minderjarig is en dat bijgevolg het Kinderrechtenverdrag op hem van toepassing is. De Raad is dan ook van oordeel dat de commissaris-generaal tijdens het onderzoek van het verzoek om internationale bescherming van verzoeker wel degelijk rekening heeft gehouden met het hoger belang van het kind.

Wat betreft de beoordeling over het beschermingsverzoek, in het kader van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6°, van de Vreemdelingenwet, blijkt uit de motieven van de bestreden beslissing dat de commissaris-generaal ook rekening heeft gehouden met de jonge leeftijd van verzoeker. Waar verzoeker in het verzoekschrift betoogt dat zijn verzoek beoordeeld werd alsof hij een volwassene is en dus insinueert dat zijn verzoek onvoldoende vanuit zijn perspectief als minderjarige werd onderzocht, verwijst de Raad dienstig naar hetgeen hier verder over gesteld wordt en waaruit blijkt dat dit niet het geval is. Met het louter theoretisch betoog in het verzoekschrift over het belang van het kind, zonder concreet toe te lichten hoe en waar de commissaris-generaal dan geen rekening heeft gehouden met de belangen van de minderjarige verzoeker, maakt verzoeker niet aannemelijk dat de commissaris-generaal binnen zijn wettelijke bevoegdheid geen rekening heeft gehouden met de belangen van het kind. Er wordt niet aannemelijk gemaakt dat de commissaris-generaal, door *in casu* te oordelen dat verzoeker geen eigen feiten aanhaalt die een apart onderzoek rechtvaardigen, het hoger belang van het kind heeft miskend.

Waar verzoeker nog verwijst naar een arrest van de Raad van 6 december 2007, herinnert de Raad eraan dat arresten van de Raad geen precedentenwerking kennen en dat verzoeker verder ook niet aantoonde dat de feiten en persoonlijke omstandigheden van de verzoeker die eraan ten grondslag liggen, dezelfde zouden zijn als deze waarover de Raad moet oordelen in het kader van huidige beroep.

2.3.4. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en in artikel 62, § 2, eerste lid, van de Vreemdelingenwet, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft.

In het verzoekschrift betoogt verzoeker dat uit artikel 12 van het Kinderrechtenverdrag, artikel 4 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en *“het algemene principe van goed bestuur”* volgt dat de inhoud van een administratieve rechtshandeling moet aangepast worden aan het vermogen van de betrokkene en dat dit ook geldt in het geval van een kind. De commissaris-generaal heeft de bestreden beslissing formeel gemotiveerd en dus geen toepassing gemaakt van artikel 4 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, dat bepaalt dat in bepaalde welomschreven gevallen geen formele motivering vereist is. Deze bepaling, die in deze zaak dus niet van toepassing is, kan dan ook niet geschonden zijn. Ook uit de overige door verzoeker aangehaalde rechtsregels – waarbij de Raad opmerkt dat verzoeker geen verduidelijking biedt op welk algemeen beginsel van behoorlijk bestuur hij doelt – kan geenszins afgeleid worden dat een beslissing genomen ten aanzien van een minderjarige verzoeker om internationale bescherming op een manier geformuleerd moet zijn opdat de minderjarige deze zelf zou kunnen begrijpen. Zo garandeert artikel 12 van het Kinderrechtenverdrag het recht van elk kind om zijn of haar mening te uiten over zaken die hem of haar aangaan. Deze mening moet serieus worden genomen en meegewogen in overeenstemming met de leeftijd en maturiteit van het kind. Dit artikel schrijft evenwel niet voor dat de bestreden beslissing in een voor het kind begrijpelijke taal moet zijn opgesteld. Minderjarigen worden tijdens de procedure tot het bekomen van internationale bescherming bovendien vertegenwoordigd door hun ouder(s) of voogd, eventueel bijgestaan door een advocaat, die hen kunnen helpen bij het begrijpen van de beslissing. De Raad stipt hierbij aan dat verzoekers moeder reeds zelf de procedure tot het bekomen van internationale bescherming heeft doorlopen en ook optrad als wettelijke vertegenwoordiger in de procedure van haar ander minderjarig kind, verzoekers broer, en dat allen bijgestaan werden door dezelfde advocaat als verzoeker.

De motieven die aan de bestreden beslissing ten grondslag liggen kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker, via zijn moeder en/of advocaat, kennis kon nemen van deze motieven, en deze aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht *in casu* bereikt en voert hij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht.

In zoverre de schending van de materiële motiveringsplicht wordt aangevoerd, wijst de Raad erop dat de materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, inhoudt dat de bestreden beslissing moet steunen op motieven waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Dit onderdeel van het enig middel zal dan ook vanuit dit oogpunt worden onderzocht. Volledigheidshalve merkt de Raad op dat de bewering als zou verzoeker de motieven van de bestreden beslissing, omwille van zijn leeftijd, niet begrijpen geen afbreuk doet aan de inhoud van de bestreden beslissing.

2.3.5. Over de procedurele noden in de zin van artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet

De Raad wijst in deze op de inhoud van artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet, waaruit blijkt dat indien verzoekers om internationale bescherming blijk geven van bijzondere procedurele noden, in de zin dat zij als gevolg van hun individuele omstandigheden beperkt zijn in hun mogelijkheden om de rechten te genieten waarop zij aanspraak kunnen maken en om te voldoen aan de verplichtingen die hen worden opgelegd (*Parl. St.*, Kamer, 2016-2017, DOC 54-2548/001, p. 54), zij passende steun kunnen genieten in de loop van de procedure.

In dit verband wordt in de bestreden beslissing op goede gronden het volgende geoordeeld:

“Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal (CGVS) op grond van het geheel van de gegevens in je administratief dossier, van oordeel is dat er in jouw hoofdte, als niet-begeleide minderjarige, bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er je in het kader van de behandeling van je verzoek door het Commissariaat-generaal steunmaatregelen verleend. Meer bepaald werd het persoonlijk onderhoud afgenomen door een gespecialiseerde protection officer, die binnen de diensten van het Commissariaat-generaal een specifieke opleiding volgde om minderjarigen op een professionele en verantwoorde manier te benaderen, in het bijzijn van je advocaat, die gedurende het volledige onderhoud aanwezig was.

Verder blijkt uit jouw dossier en de verklaringen van jouw moeder (Vragenlijst CGVS, vraag 8) dat je schildklierproblemen hebt. Het attest van jouw dokter vermeldt ook nog dat je regelmatig last hebt van een ontsteking van de bovenste luchtwegen en stress omwille van je gezondheidsproblemen. Uit het verloop van het persoonlijk onderhoud blijkt evenwel niet dat je gezondheid voor problemen heeft gezorgd - zo was je in staat de vragen te beantwoorden en gaf je zelf geen blijk van moeilijkheden hieromtrent. Er drongen zich dan ook geen verdere steunmaatregelen op.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat jouw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat je kunt voldoen aan jouw verplichtingen."

Verzoeker laat deze overwegingen, die pertinent en draagkrachtig zijn en steun vinden in het administratief dossier, volledig onverlet en bevestigt in zijn verzoekschrift zelfs dat zijn minderjarigheid voldoende in overweging werd genomen tijdens het persoonlijk onderhoud en bij de beoordeling van het voorhanden zijn van bijzondere procedurele noden in zijn hoofd. Bij gebrek aan enig dienstig en concreet verweer blijven deze onverminderd overeind en worden zij door de Raad tot de zijne worden gemaakt.

2.3.6. Verzoeker, in het kader van onderhavig beroep wettelijk vertegenwoordigd door zijn moeder, dient beroep in tegen de beslissing van de commissaris-generaal van 28 oktober 2025, getiteld "*niet-ontvankelijk verzoek (minderjarige)*", waarbij zijn verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk wordt verklaard in de zin van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6°, van de Vreemdelingenwet.

Artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6°, van de Vreemdelingenwet, in toepassing waarvan de bestreden beslissing werd genomen, bepaalt:

"De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen kan een verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk verklaren wanneer :
(...)

6° de minderjarige vreemdeling geen eigen feiten aanhaalt die een apart verzoek rechtvaardigen, nadat er eerder namens hem een verzoek om internationale bescherming werd ingediend overeenkomstig artikel 57/1, § 1, eerste lid, waarover een definitieve beslissing werd genomen. In het andere geval neemt de Commissaris-generaal een beslissing waarbij tot de ontvankelijkheid van het verzoek wordt besloten."

Luidens artikel 57/1, § 1, eerste lid, van de Vreemdelingenwet wordt "*Een vreemdeling die een verzoek om internationale bescherming indient, (...) vermoed dit verzoek eveneens in te dienen namens de hem vergezellende minderjarige vreemdeling(en) over wie hij het ouderlijk gezag of de voogdij uitoefent (op grond van de wet die van toepassing is overeenkomstig artikel 35 van de wet van 16 juli 2004 houdende het Wetboek van Internationaal Privaatrecht). Dit vermoeden blijft bestaan tot op het moment dat er een definitieve beslissing met betrekking tot het verzoek om internationale bescherming wordt genomen, zelfs indien de hiervoor vermelde minderjarige vreemdeling intussen de meerderjarigheid heeft bereikt.*"

De moeder van verzoeker diende zelf een verzoek om internationale bescherming in, dat door de commissaris-generaal op 22 mei 2023 kennelijk ongegrond verklaard. Bij arrest nr. 308 689 van 21 juni 2024 bevestigt de Raad dat haar de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus dient te worden geweigerd. Hiertegen werd geen cassatieberoep ingesteld. Deze beoordeling is bijgevolg definitief en geldt eveneens ten aanzien van verzoeker.

De memorie van toelichting bij artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6°, van de Vreemdelingenwet stelt onder andere:

"De bepaling in paragraaf 3, 6° laat toe de procedure van de volgende verzoeken eveneens toe te passen op de minderjarige vreemdeling die geen eigen feiten aanhaalt die een apart verzoek rechtvaardigen, nadat zijn eerdere verzoek om internationale bescherming namens hem werd ingediend door de persoon die over hem het ouderlijk gezag of de voogdij uitoefent. Het dient benadrukt te worden dat het criterium ruimer is dan alleen geen eigen feiten aanhalen. Het gaat om de afwezigheid van eigen feiten die een apart verzoek rechtvaardigen." (Parl.St. Kamer, 2016-2017, nr. 54 2548/001,108).

Aldus blijkt dat de loutere vaststelling dat een minderjarige verzoeker eigen feiten aanhaalt niet volstaat om het verzoek ontvankelijk te verklaren. Deze eigen feiten moeten bovendien van die aard zijn dat zij een apart verzoek rechtvaardigen.

2.3.7. Na lezing van het administratief dossier stelt de Raad vast dat de commissaris-generaal op goede gronden motiveert dat verzoeker geen eigen feiten aanhaalt die een apart verzoek om internationale bescherming rechtvaardigen in de zin van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6°, *juncto* artikel 57/1, § 1, eerste lid, van de Vreemdelingenwet.

2.3.8. De Raad stelt, samen met de verwerende partij, vast dat uit de verklaringen die verzoeker tijdens het persoonlijk onderhoud bij het commissariaat-generaal aflegde blijkt dat hij zijn eigen verzoek om internationale bescherming hoofdzakelijk berust op en verbindt aan dezelfde gronden die zijn moeder reeds aanhaalde ter staving van haar verzoek om internationale bescherming, met name de problemen met zijn vader. Concreet verklaart verzoeker dat hij zijn vader vreest, omdat zijn vader in het verleden vaak ruzie maakte met hem, zijn moeder en zijn broer, alsook omdat hij nog altijd naar hen belt. Tijdens deze telefoontjes probeert hij te achterhalen wat hun adres is en dreigt hij ermee hen te vermoorden (administratief dossier, notities persoonlijk onderhoud, p. 5-7).

De Raad merkt op dat het verzoek om internationale bescherming van verzoekers moeder door de verwerende partij op 22 mei 2023 kennelijk ongegrond werd verklaard en dat de Raad bij arrest nr. 308 689 van 21 juni 2024 bevestigde dat aan verzoekers moeder geen internationale bescherming dient te worden toegekend. Hierin kwam naar voren dat zijn moeder niet aannemelijk maakte dat zij geen beroep kon doen op de in Georgië voorziene bescherming voor wat betreft de problemen die zij en haar partner (verzoekers stiefvader) kenden met haar ex-man, verzoekers biologische vader. Dit wordt in het verzoekschrift ook niet ontkend. Aldus, waar hij zich uitsluitend verlaat op dezelfde gronden die zijn moeder reeds aanhaalde ter staving van haar beschermingsverzoek, *i.e.* een vrees voor vervolging ten aanzien van zijn biologische vader, en waarvan de beoordeling reeds definitief is, brengt verzoeker alvast geenszins eigen feiten aan, laat staan eigen feiten die een apart verzoek rechtvaardigen. De Raad stipt aan dat huidig verzoek om internationale bescherming van het kind en voorliggend beroep niet kunnen worden aangewend als (vorm van) beroep tegen de weigeringsbeslissing die eerder in het kader van het verzoek van zijn moeder werd genomen, die vaststaand en definitief zijn en die ook ten aanzien van hem geldt.

In het verzoekschrift benadrukt verzoeker de ernst van zijn vrees voor zijn vader en hekelt hij dat de verwerende partij hier tegenover slechts enkele regels plaatst waarin zij aangeeft dat de Georgische autoriteiten in staat zijn bescherming te bieden aan slachtoffers van huiselijk geweld. Bovendien gaat hij in op de aanwezigheid van corruptie in Georgië en enkele algemene politieke ontwikkelingen in het land. De Raad stelt vast dat verzoeker lijkt uit te gaan van een verkeerde lezing van de bestreden beslissing. Hieruit blijkt immers dat, wat betreft de vrees voor zijn vader, (terecht) wordt verwezen naar de beoordeling van het verzoek om internationale bescherming van zijn moeder. In zoverre hij met dit betoog kritiek uit op de beoordeling van het voorhanden zijn van nationale bescherming in het kader van het verzoek om internationale bescherming van zijn moeder, herhaalt de Raad dat huidig verzoek om internationale bescherming van het kind en voorliggend beroep niet kunnen worden aangewend als (vorm van) beroep tegen de beoordeling die eerder in het kader van het verzoek van zijn moeder werd gemaakt, die vaststaand en definitief is en die ook ten aanzien van hem geldt. Ten overvloede oordeelt de Raad dat verzoekers betoog hoe dan ook geen afbreuk kan doen aan de vaststelling dat zijn moeder (en hijzelf) beroep kunnen doen op de in Georgië voorziene bescherming. Uit een lezing van 's Raads arrest nr. 308 689 van 21 juni 2024 blijkt dat, op basis van omstandige overwegingen inzake zowel de algemene situatie van het voorhanden zijn van nationale bescherming in Georgië in gevallen van huiselijk geweld als de persoonlijke situatie van zijn moeder, werd geoordeeld dat zijn moeder (en haar gezin) konden rekenen op nationale bescherming in Georgië. Dat de feiten ernstig zijn, doet geen afbreuk aan de definitieve beoordeling over het voorhanden zijn van nationale bescherming. Tot slot kan verzoekers algemene verwijzing naar de aanwezigheid van corruptie in Georgië en de algemene ontwikkelingen in het land op politiek vlak deze beoordeling niet in een ander daglicht plaatsen.

Ook de bij zijn aanvullende nota *d.d.* 24 maart 2026 gevoegde documenten kunnen – los van het feit dat het niet de bedoeling is van het indienen van een verzoek om internationale bescherming in hoofde van een kind om kritiek te uiten op de beoordeling van het beschermingsverzoek van ouders – geen afbreuk doen aan de definitieve beoordeling dat verzoekers moeder (en verzoeker) beroep kan(/kunnen) doen op de in Georgië voorziene nationale bescherming. De door verzoeker neergelegde beëdigde vertaling van een videogesprek tussen hem, zijn broer en hun vader (stuk 5, bij aanvullende nota *d.d.* 24 maart 2026), bevestigt hoogstens de problemen met zijn vader en dat hij op de hoogte is van hun huidige verblijfplaats. De aangehaalde problemen, noch de ernst ervan, worden echter betwist. Verder legt verzoeker een kopie neer van een klacht die zijn moeder in België indiende tegen zijn vader (stuk 1). Ook dit stuk bevestigt de niet-betwiste problemen met zijn vader. De ingediende klacht in België zegt verder niets over het voorhanden zijn van nationale bescherming in Georgië. Tot slot legt verzoeker ook een onbeantwoord gebleven e-mail van zijn moeder gericht aan de Georgische autoriteiten (info@sa.gov.be), een *screenshot* van het *Messenger*-profiel van de rechercheur die de zaak van zijn moeder tegen zijn vader behandelt en een *screenshot* van het

Messenger-gesprek tussen de rechercheur en zijn moeder neer (stukken 2-4). De authenticiteit van *screenshots* van dergelijke persoonlijke communicaties kan onmogelijk worden nagegaan. Zo'n *screenshots* kunnen immers eenvoudigweg worden gemanipuleerd en zulke conversaties kunnen bovendien simpelweg in scène worden gezet. Hoe dan ook kan niet worden nagegaan wie de persoon achter het profiel zou zijn waarmee verzoekers moeder sprak. Verder blijkt uit deze stukken geenszins dat de Georgische autoriteiten niet bereid of in staat zouden zijn om zijn moeder (en bij uitbreiding verzoeker zelf) bescherming te bieden. Zo is het slechts een blote bewering dat de door zijn moeder verstuurde e-mail onbeantwoord bleef en wordt er slechts van bepaalde passages van het *Messenger*-gesprek een beëdigde vertaling neergelegd, zodat het voor de Raad onmogelijk is om een zicht te krijgen op het volledige gesprek en de berichten voorafgaand en volgend op de vertaalde stukken. Wat betreft de vertaalde passages, merkt de Raad op dat, hoewel de e-mail die verzoekers moeder stuurde naar een Georgische instantie onbeantwoord bleef en de rechercheur via *Messenger* liet weten dat zij normaal binnen de twee dagen zouden moeten antwoorden, de rechercheur zijn moeder ook aanraadde contact op te nemen met het parket en een volmacht te geven aan iemand om bepaalde stappen te zetten. Uit niets blijkt dat zijn moeder dit ook effectief deed.

2.3.9. Verder wijst verzoeker tijdens zijn persoonlijk onderhoud ook op verschillende elementen over zijn leven in België als reden waarom hij in België wil blijven. De bestreden beslissing luidt in dit verband als volgt:

“Verder verklaarde je dat je in België wilt blijven omdat je hier veel vrienden hebt, omdat je hier naar school gaat, omdat je de Belgische gebouwen en steden mooi vindt, alsook heb je hier vrijetijdsactiviteiten waar je van geniet (NPO, p. 5-6). In Georgië zou je het moeilijk hebben omdat je slechts een beetje kan schrijven en lezen in het Georgisch (NPO, p. 7).

Het gegeven dat je in België al relatief goed bent geïntegreerd en je je opnieuw zou moeten aanpassen aan het leven in Georgië kan evenwel niet worden gelijkgesteld met vervolging in de zin van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, noch met ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980. Niets wijst er namelijk op dat jouw leven, vrijheid of fysieke integriteit in jouw land van herkomst bedreigd zou worden door een vervolgingsactor in de zin van artikel 48/5, §1 van de wet van 15 december 1980. Je hebt ook nog een netwerk in Georgië dat jou kan bijstaan indien je zou moeten terugkeren naar Georgië (NPO, p. 5 & 7).”

Het bij zijn aanvullende nota van 25 maart 2026 gevoegde schoolattest waaruit blijkt dat verzoeker van 24 maart 2026 tot en met 27 maart 2026 op schooluitstap was, werd hoofdzakelijk neergelegd om de terechtzitting, die gepland stond op 25 maart 2026, uit te stellen, hetgeen hem ook werd toegekend. Voor het overige bevestigt dit enkel dat verzoeker in België naar school gaat en deelneemt aan schoolactiviteiten, hetgeen niet betwist wordt en geen afbreuk doet aan de voormelde pertinente beoordeling.

2.3.10. Voorts, wat betreft verzoekers medische toestand, oordeelt de commissaris-generaal in de bestreden beslissing met recht het volgende:

“Op vlak van het medisch attest en de USB-stick met materiaal over je medische toestand die je indiende, kan worden opgemerkt dat je dit zelf niet vermeldde als reden waarom je in België wil blijven en/niet kan terugkeren naar Georgië. Hoe dan ook houden jouw medische problemen – je valt soms flauw, je hebt soms hoofdpijn en je wordt misselijk als je chocolade eet (NPO, p. 7); je hebt schildklierproblemen en vaak last van een ontsteking van de bovenste luchtwegen (zie attest) – geen verband met de criteria zoals bepaald bij artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch met de criteria vermeld in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet inzake subsidiaire bescherming. Je dient je voor de beoordeling van deze medische elementen te richten tot de geëigende procedure. Dit is een aanvraag voor een machtiging tot verblijf te richten aan de staatssecretaris of zijn gemachtigde op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980.”

Verzoeker laat deze overwegingen, die pertinent en draagkrachtig zijn en steun vinden in het administratief dossier, volledig onverlet zodat ze bij gebrek aan enig dienstig en concreet verweer onverminderd overeind blijven en door de Raad tot de zijne worden gemaakt.

2.3.11. In het verzoekschrift wijst verzoeker ook op het gegeven dat Georgië niet langer is opgenomen in de lijst van veilige landen van herkomst. Georgië fungeert inderdaad niet langer op de lijst van veilige landen van herkomst in het meest recente het koninklijk besluit van 3 december 2025 tot uitvoering van het artikel 57/6/1, § 3, vierde lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, houdende de vastlegging van de lijst van veilige landen van herkomst (BS 15 december 2025). Ook voordien was dit het geval in het koninklijk besluit van 12 mei 2024 tot uitvoering van het artikel 57/6/1, § 3, vierde lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, houdende de vastlegging van de lijst van veilige landen van herkomst (BS 27 mei 2024). Ten tijde van het persoonlijk onderhoud dat

verzoeker bij het commissariaat-generaal aflegde op 3 oktober 2025 en het nemen van de bestreden beslissing op 28 oktober 2025 werd Georgië aldus reeds niet langer als een veilig land van herkomst beschouwd. De Raad is van oordeel dat het gegeven dat het herkomstland van verzoeker thans niet langer vermeld staat op de lijst van veilige landen van herkomst niet betekent dat de commissaris-generaal, dan wel de Raad niet langer meer tot het besluit zouden kunnen komen dat er in hoofde van een Georgische onderdaan geen nood is aan internationale bescherming of dat de Georgische onderdanen die momenteel in België internationale bescherming vragen, geconfronteerd worden met problemen die noodzakelijkerwijs allemaal vallen onder vervolging, in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, of ernstige schade, in de zin van artikel 48/4 van diezelfde wet. Ongeacht of een land beschouwd wordt als een veilig land van herkomst, is het aan de verzoeker om internationale bescherming om op een concrete manier aan te tonen dat er in diens hoofde sprake is van een nood aan internationale bescherming. *In casu* heeft verzoeker de mogelijkheid gekregen om eigen elementen aan te halen die een afzonderlijk onderzoek voor hem rechtvaardigen, werd hij in het kader hiervan gehoord bij het commissariaat-generaal en heeft er een individueel onderzoek plaatsgevonden. De commissaris-generaal is op basis van alle stukken van het dossier tot het besluit gekomen dat verzoeker geen eigen elementen heeft aangehaald die een afzonderlijk onderzoek voor hem rechtvaardigen. Het feit dat Georgië niet langer als veilig land van herkomst wordt beschouwd, doet geen afbreuk aan de concrete vaststellingen in de bestreden beslissing, die door de Raad pertinent en draagkrachtig worden bevonden.

2.3.12. Tot slot, wat betreft verzoekers betoog in het verzoekschrift dat zijn verzoek werd beoordeeld alsof hij een volwassene is die autonoom beslissingen moet nemen of situaties moest inschatten op het ogenblik van de feiten, merkt de Raad op dat verzoeker geenszins verduidelijkt waar er hem precies dergelijke verwachtingen worden tegengeworpen. Verder stelt de Raad vast dat uit het voorgaande geenszins blijkt dat er zulke verwachtingen worden gesteld ten aanzien van verzoeker. Nergens worden hem gebrekkige verklaringen of bepaalde gedragingen van zijn kant verweten. Dat er bij de beoordeling van zijn verzoek nergens expliciet verwezen wordt naar zijn minderjarigheid, doet hier geen afbreuk aan. Waar hij in het verzoekschrift nog betoogt dat het, gelet op zijn minderjarigheid ten tijde van de feiten, niet onlogisch is dat hij geen precieze en samenhangende herinneringen kan voorleggen en zijn relaas in het algemeen geloofwaardig is, herhaalt de Raad dat er hem in het voorgaande geen gebrekkige verklaringen verweten worden en wordt er evenmin geoordeeld dat hij niet geloofwaardig zou zijn.

2.3.13. Hiermee is dan ook komen vast te staan dat de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4, van de Vreemdelingenwet niet zijn voldaan en dat bijgevolg het voordeel van de twijfel niet kan worden verleend aan verzoeker.

Een schending van artikel 48/6, § 5, van de Vreemdelingenwet wordt evenmin vastgesteld. Verzoeker maakt immers op generlei wijze aannemelijk dat zijn verzoek om internationale bescherming niet op een individuele, objectieve en onpartijdige wijze werd beoordeeld, rekening houdende met alle elementen van de zaak, of dat de bestreden beslissing geen rekening zou hebben gehouden met enig relevant feit of gegeven dat voorgaande vaststellingen in een ander daglicht zou kunnen stellen.

2.3.14. Gelet op het geheel van wat voorafgaat besluit de Raad dat verzoeker geen eigen feiten aanhaalt die een apart verzoek voor hem rechtvaardigen. Derhalve heeft de commissaris-generaal in de bestreden beslissing terecht besloten om met toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6°, van de Vreemdelingenwet het beschermingsverzoek niet-ontvankelijk te verklaren. Een schending van dit artikel blijkt niet.

Aangezien artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6°, van de Vreemdelingenwet niet is geschonden, moet er geen inhoudelijk onderzoek worden gevoerd naar de materiële voorwaarden voor internationale bescherming, voorzien in artikel 1 van het Verdrag van Genève *juncto* artikel 1, tweede lid, van het protocol betreffende de status van vluchtelingen van 31 januari 1967, alsook in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. De aangevoerde schending van deze bepalingen is om deze reden niet dienstig.

2.3.15. Uit het voorgaande blijkt dat verzoeker niet aannemelijk maakt dat de commissaris-generaal op basis van een niet correcte feitenvinding of op kennelijk onredelijke wijze tot de bestreden beslissing is gekomen. De schending van de materiële motiveringsplicht kan niet worden aangenomen.

2.3.16. Waar verzoeker in uiterst ondergeschikte orde vraagt om de bestreden beslissing te vernietigen, wijst de Raad erop dat hij slechts de bevoegdheid heeft om de beslissing van de commissaris-generaal houdende niet-ontvankelijk verzoek te vernietigen om redenen, vermeld in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2°, van de Vreemdelingenwet. Zoals blijkt uit wat voorafgaat, toont verzoeker echter niet aan dat er een substantiële onregelmatigheid kleeft aan de bestreden beslissing die door de Raad niet kan worden hersteld, noch toont hij aan dat er essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot een bevestiging of een hervorming in de voorliggende zaak zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen. Het verzoek tot vernietiging kan bijgevolg niet worden ingewilligd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zes mei tweeduizend zesentwintig door:

V. SERBRUYNS, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

K. VERKIMPEN, griffier.

De griffier, De voorzitter,

K. VERKIMPEN

V. SERBRUYNS